

Ortopediskt *M*agasin - en gemenskapslänk

Av Börje Ohlsson

Det är med Ortopediskt Magasin som med Sveriges vagga - födelseåret är osäkert. Från TV-serien Arns Rike fick vi veta att både tidpunkt och platsen för Sveriges tillkomst är höljt i historiens dunkel.

När det gäller Ortopediskt Magasin har det i tretton år stått på omslaget att tidningen grundades 1979. Men det är inte riktigt korrekt, för redan 1977, kom det ut en tjugosidig publikation som hette Ortopediskt Magasin, som sedan följdes av ytterligare två nummer. Eftersom undertecknad var med redan från början och både kom på namnet och startade tidningen så borde den här fadäsen aldrig ha skett. Men det finns en möjlig logisk förklaring förutom ren minnesförelust. 1977 var det en tidning som i huvudsak tog upp ortopedtekniska problem. Tidningen finansierades och gavs ut av dåvarande Landstingens Inköpscentral (LIC), som var ett stort företag inom sjukvårdsområdet med över tusen anställda. Redaktionen bestod förutom av undertecknad av den ortopedtekniske ansvarige på LIC, Göran Eriksson och ortopedingenjören Michael Schmidt, Karlstad. Tidningen spreds i början i stort sett endast till landets ortopedtekniska verkstäder. LIC ansvarade för den ortopedtekniska servicen på de flesta ställen i landet utanför Stockholm, Uppsala och Göteborg.

Internt hade det tidigare funnits ett tekniskt informationsblad, Ortopedtekniskt Meddelande, som kom ut med ojämn kontinuitet.

Men i samband med att jag slutade på LIC för att kasta mig ut i den journalistiska frilansvärlden och flyttade till Malmö, så kläcktes idén att starta en riktig ortopeditidning - det fanns ingen tidigare i Sverige. Ett erbjudande som undertecknad snabbt nappade på.

Ortopediskt Magasin skulle tidningen heta och tidningen skulle delas ut gratis till alla intresserade. LIC, som då var ett framgångsföretag och expanderade inom många sjukvårdsområden, finansierade tidningen vid sidan av de blygsamma bidrag som vi fick in på annonser. En helsida kostade 1 200 kronor - ungefär en tiondel av dagens priser. Tidningen trycktes i svartvitt med en blå logotype. Blått var i många år den gällande dekorfärgen. Ser man tillbaka på de första årgångarna så var den förvånansvärt modern i sin layout och uppläggning med tydliga rubriker, ingresser och bildtexter. I vårt andra nummer på hösten 1977 presenterades bl a den "Världsunika myoelektriska handprotesen för barn." och en rapport av Acke Jernberger, ortoped i Norrköping, från ISPOs världskongress i New York. Det var inte så lätt att få redaktionella bidrag från läkarkåren i början - i och för sig inte så konstigt eftersom vi hade en teknisk inriktning. Men 1978 skrev Jan Ekstrand, då i Sundsvall och lagläkare för fotbollslaget IFK Sundsvall, att medicinsk service förebygger idrottsskador. Det är ju en sanning som fortfarande gäller i hög grad.

I slutet på året kom tidningen i kontakt med Björn M Persson, docent och ortoped i Lund och ansvarig för amputationsverksamheten på Lunds Universitetssjukhus. Han tillfrågades och svarade ja om han ville medverka som ortopedisk specialist i tidningen och ingå i redaktionen. Därmed fick tidningen en välbehövlig kanal till läkarkåren. När Björn Persson kom med i redaktionen så ökade också antalet rent medicinska artiklar påtagligt. Vår nye medarbetare var fackligt engagerad och reste mycket runt i världen på konferenser, träffade folk och skapade kontakter. Gjorde kort sagt PR för tidningen.

I och med att vi fick en medicinsk medarbetare i redaktionen så tror jag 1979 blev det år som räknas på riktigt som startår.

Nu började vi också tänka i teman. Bl. a. startade vi en artikelserie som kallades "Ur protestillverkningens historia", där Björn Persson i nummer 2-79 skriver att amputationer är ett av de äldsta

Nr 1 • 1991

ORTOPEDISKT

MAGASIN

ORTOSFÖRSÖRJNING ENLIGT
FERRARI FÖR BARN MED MMC

SYMBOLISK BILD AV LIVSKRAFTEN
HOS NYTT ORTOPEDISKT MAGASIN

DEBATT:
VART GÅR DEN ORTOPEDTEKNISKA
VERKSAMHETEN?

PRÖVA VINGARNA UTOMLANDS

Medlemstidskrift för SOF och SOIF

kända kirurgiska ingreppen.

1980 tog LIC över det ortopedtekniska ansvaret i Skåne och vi rapporterade från SOFs möte i Västerås. Erik Moberg, 78 år, ortopedprofessor från Göteborg, var still going strong och berättade "fascinerande om ortopedisk kinesiologi", som vår evigt utsände medicinske reporter, Björn M Persson, skrev.

Tidningens ekonomi verkade ha blivit bättre, vi gick upp till 32 sidor men tryckte fortfarande bara i svartvitt.

Åttiotalet var en tid när många svenska läkare och även ortopedingenjörer prövade sina vingar utomlands. Björn var inget undantag och 1982 åkte han till Riad i Saudiarabien på ett år och ersattes i redaktionen av en annan lundaortoped, Rolf Önnarfält och vi fick en sjukgymnast i redaktionen, Eva Sundsten, Halmstad. Roland Schaarchuch, ortopedteknisk chef i Växjö hade varit flitig skribent och invaldes året innan i redaktionen efter Michael Schmidt. LIC:s nye marknadschef Krister Ljungkvist, för övrigt lillebror till den mera kände dopningmotståndaren och idrottsläkaren Rolf "Lammet" Ljungkvist klev in i redaktionen 1983 efter marknadschefen Rolf Hansson. Det här var en period när det var tätt mellan byten av LIC-administratörer. Det här var också året då vi spottade upp oss och fick omslag i fyrfärg. Vi skrev om idrottsskador, Åke André-Sandberg, då klinikchef på Eksjöklinikerna, skrev om Tro och vetande när det gällde idrottsskador. Björn Tjörnstrand och Rolf Önnarfält rapporterade från SOF:s vårmöte i Gävle.

Under våren 1984 återvände Björn M Persson till Sverige, solbränd och med mustasch, som dock snabbt försvann. Vi försökte utveckla våra kontakter med idrottsmedicinerna och linköpingsborna Jan Gillqvist och Jan Ekstrand som under en tid var våra experter i ämnet men vi kan nog inte säga att vi lyckades särskilt väl. Kanske mycket beroende på att idrottsmedicinerna hade startat en egen tidning. Det var egentligen samma sak med sjukgymnasterna. Från tidningens sida försökte vi attrahera landets sjukgymnaster, utan att kunna påstå att det blev någon succé annat än marginellt. 1986 fick vi en ansvarig utgivare i Ronald Fransson, LIC och Jan Karlsson, ortopedteknisk chef i Umeå avlöste Roland Schaarschuch och redaktionen fick en ny sjukgymnast, Katarina Ossiannilsson, Malmö. I nummer 1 det här året ägnade vi stort utrymme åt fötter och skor, och i nummer 4 hade vi ett reportage om Rygggruppen i Växjö med Thomas Eriksson i spetsen som angrep problemet genom att gå ut i skolorna. 1988 svällde redaktionen, Torgny Gertell, LIC, kom som ny ansvarig utgivare och Tor-Björn Lindström, LIC avlöste den tidigare representanten från LIC, Olle Brunnberg, men lämnade inga andra spår efter sig. Civilingenjören och forskaren Kurt Öberg, som var en av landets stora experter när det gällde biomekanik och verksam vid Munksjöskolan i Jönköping blev sakkunnig i ortopedteknologiska. Vi fick en ny sjukgymnast i Birgitta Öberg, chefsgymnast från Linköping

Acke Jernberger skrev om diabetes och fötter i nummer 4 det här året, och Lennart Hovelius, Gävle hade just blivit en av sex "corresponding members" i "The society for American Shoulder and Elbow Surgeons".

I början på nittioalet bröts åttiotalets långa konjunkturuppgång och det påverkade också tidningen liksom hela samhället. Vi fick bankkras och den svenska kronan föll fritt. Hela landet var en tid i gungning. LIC fick problem, rationaliserade hårt och ville lägga ner tidningen. Björn Persson och undertecknad som varit med sedan starten såg ett stort värde i att tidningen kunde fortleva. Som ordförande i SOF sedan 1989 kunde Björn Persson agera med tyngd när han framförde förslaget till LICs ledning om att föreningen var beredda att ta över OM och göra den till en medlemstidning. En elegant lösning tyckte man från LICs sida och erbjöd föreningen att ta över tidningen för

100 000 kronor. I mesta laget tyckte styrelsen, men 30 000 kunde man tänka sig. Så hade det förmodligen blivit om inte färgstarke lundaprofessorn Göran Bauer, tidigare SOF-ordförande, hade gripit in och kontraderade med det tuffa motförslaget

- Bjud en krona! Så får vi se vad som händer.

Det var en chansning, som gick hem. Företaget accepterade budet och var även villig att garantera annonser i varje nummer för upp till 50 000 kronor under ett par år.

Därmed var projektet åtminstone ekonomiskt i hamn och Svensk Ortopedisk Förening blev från och med 1991 ägare till Ortopediskt Magasin med Björn M Persson som förste ansvarige utgivare. OM blev medlemstidning för SOF - och Sveriges Ortopedingjörers Förening (Soif). I redaktionen ingick förutom undertecknad, som fackredaktör (journalist), Richard Wallensten och Anders Wykman, Karolinska sjukhusets medicinska redaktörer, Jan Karlsson, ortopedingenjör, Umeå och Birgitta Öberg, sjukgymnast, Linköping.

Vi gjorde om layouten och satsade på mer färgbilder och lekfulla illustrationer, för att lätta upp. Förhandlingarna hade dragit ut på tiden så premiäråret 91 kom vi bara ut med ett nummer sent på hösten, men därefter har det varit fyra nummer om året.

"Se här vårt nya Ortopediska Magasin", skrev Björn Persson entusiastiskt i premiärnumret och berättade om tidningens ambitioner att verka för allmän fortbildning och nyhetsförmedling inom ortopedisk kirurgi, teknik och rehabilitering. Till detta kommer nu också föreningsnyheter så att behovet att skicka ut lösblad minskar. Samtliga medlemmar i SOF, Soif och Sveriges Ortopedtekniska förening (Sotf) fick tidningen som medlemsförmån.

"Redaktionen ska vara ett bollplank för alla medlemmar", skrev Björn Persson Fr o m 1 juli det året infördes en ny hälso- och sjukvårdslag som bl a innebar att sjukvården åter ska ledas av läkare. I första numret skrev vi om det nya begreppet "Chöl-chefsöverläkare". I nummer 1 1992 skrev Björn Persson i sin ledare om förändringsvindarna som drog fram över sjukvården - och särskilt utsatt var ortopedin. Äldreformen hade sjösatts och vårdgarantier införts. "Hopp och tvivel blandas i våra sinnen", skrev han..

Tidningens ledare var inte enbart förbehållen ansvarige utgivaren, utan kunde skrivas av vem som helst av de medicinska redaktionsmedlemmarna, tyckte vi. Richard Wallensten, som också var SOF:s facklige sekreterare skrev därför en engagerad ledare om den nya specialistutbildningen och manade till synpunkter och debatt. I slutet av våren fick Richard Wallensten en gästprofessur i Geneve i Schweiz under ett år, varpå redaktionen utsåg honom till vår utrikeskorrespondent. Det såg ståtligt ut. Anders Wykman fick nu ta ett kliv upp i rankingen i redaktionen och blev vår medicinskt ansvarige på hemmaplan. Vi försökte lätta upp innehållet med ett Ortokryss, konstruerat av duon Wykman/Wallensten. Lite komplicerat med tanke på att den ene nu bodde utomlands. Men det gick. Efort var ett nytt ortopedförbund som bildades i slutet på 1992 berättade vi i nummer 4. "En sandröm för ortopeder" stod det i nummer 1 1993, och rubriken syftar på Ortopedtekniskt Centrum i Lund som då stod nytt och vi fick möta en belåten Anders Stenström som berättade hur bra det var med allt samlat under ett tak - både en del av kliniken och ortopedtekniska avdelningen och kronan på verket - en välutrustad Gåskola.

Våra ambitioner att rapportera från utländska möten har alltid varit hög och det här året var inget undantag, när Peter Herberts, Göteborg, skrev vad som hände inom höft- och benplastik vid AAOS i San Fransisco. Han konstaterar att trots titan och andra nya material så är fortfarande modernt cementserade komponenter bäst.

Så var vi framme vid SOF- mötet i maj, de låg på våren på den tiden, och K-G Thorngren, Lund, tog över efter Björn Persson som SOFs ordförande och man beslöt ansöka om medlemskap i Efort. I samma veva kunde vi stolt presentera boken Benamputationer & Proteser, sammanställd av Tor Hierton, "en bibel där många av landets mest kända ortopeder och tekniker medverkade". Det stod så i reklamen för boken, där produktionen till stor del finansierades av intäkterna från Ortopediskt Magasin. Boken fick nummer 5 i Svensk Ortopedisk Förenings skriftserie. Medlemspriset var 289 kronor och såldes snabbt slut. Vilket naturligtvis glädde alla och sporrade till andra liknande projekt.

I sin första ledare tog K- G Thorngren upp kraven på god utvärdering vid införande av nya tekniker och metoder. Bakgrunden var ett öppet brev från Lars Linder i Gävle, som kritiserade den tilltagande protesysterin.

"Fem år är minikrav", skrev Thorngren. En rad inlägg strömmade in med anledning av Linders diskussion och på tidningen var vi nöjda över den plötsliga debattlustan.

I och med att Thorngren tagit över rodret som SOF-ordförande var också epoken Persson över i redaktionen efter fjorton år (!). Eller som man brukar säga på Grammygalorna." Utan dej.....". Tack Björn!

Hösten 1994 fyllde SOF 50 år på Gotland, dit årets möte var förlagt i strålande sensommarväder och rekorduppslutning med över 600 deltagare. Sverige hade kommit med i EU och den framtida arbetsmarknaden diskuterades livligt - möjligheter eller hot? I backspegeln sett kan man nog konstatera att det inneburit varken det ena eller det andra. Gränserna öppnades men få har tagit chansen att utnyttja det i någon större utsträckning. På produktsidan blev CE-märkning ett begrepp, vilket innebär att alltifrån leksaker till hushållsartiklar måste uppfylla EU-standard, och det var tillverkaren som stod för garantin och svarade för att produkten var riskfri för brukaren.

Vi försökte förnya tidningen med reportage från "levande livet" och inbjöd till Bästa Fallbeskrivningen. Med 300 ord och ett par illustrationer fick man skriva om något intressant och lite udda fall. Och redaktionskollegan och amatörkocken Anders Wykman drog igång en receptserie, först ut var grisfötter (med ortopedisk anknytning) eftersom det snart var jul.

Våren -95 grundades ett register för Ländryggskirurgi, som ett välbehövligt komplement till de tidigare nationella registren för höft- och knäatroplastik och höftfrakturer. Ett forskarteam från Göteborg med Lars Pettersson i spetsen skrev om en helt ny metod att behandla broskskador i knäleden. På tekniksidan presenterades de första lättviktsortoserna av kompositmaterial. Ett av de ledande teknikföretagen, tyska Otto Bock, köpte LIC ortopedi för 35 miljoner och fick 14 nya ortopedtekniska avdelningar. I och med köpet fick man en dominerande ställning på det ortopedtekniska området.

Vid ISPO:s kongress i Melbourne konstaterades att svensk ortopedteknik håller hög internationell klass. Den 6-8 juni arrangerades en internationell idrottsortopedisk kongress i Stockholm som en hyllning till den nyligen pensionerade idrottsprofessorn Ejnar Erikssons ära. Några månader senare, den 1 december -95, var det dags för ännu en av våra stora ortopeder att gå i pension - Ian Goldie. Karolinska sjukhuset, som hyllades med stor festmiddag.

Under 1996 gjorde vi om och moderniserade tidningens layout, satsade mer på färg i takt med att ekonomin blev allt bättre. Sjukgymnasten Elisabeth Olsson, Karolinska sjukhuset, lämnade redaktionen och en representant för Sveriges Ortopedskotekniska Sällskap, Willy Krantz, blev ny redaktionsmedlem. Åtgärden ska ses som ett bevis på OM:s vilja att täcka in så stort område som möjligt av de medicinska och tekniska fälten inom ortopedin.

Ortopedingenjören Åke Friestedt, Uppsala, konstaterade att akupunktur hade god effekt vid gipsavgjutningar på spastiska barn och en av våra stora ryggspecialister Alf Nachemson, Göteborg, gick i pension och avtackades med ett vetenskapligt symposium. Den 31 maj.

Hanne Hedin, Falun beskrev hur en SPUR-inspektion gick till.

SPUR (Specialistutbildningsrådet) tillkom på initiativ av Läkarsällskapet 1989 med uppgift att främja kvaliteten i specialistutbildningen. Syftet är inte att hitta fel utan att hjälpa klinikerna att få utbildningen på rätt nivå. Detta år hade cirka hundra medlemmar genomgått den frivilliga ortopedexamen. SOF träffades det här året i Karlstad där både Håkan Hagegård och Sven-Ingvars förgyllde banketten. Den relativt nybildade föreningen Bad Girls Society eller mera formellt Kvinnliga Ortopeders Sällskap hade årsmöte på Sättra Brunn med inbjudna föredragshållare.

Kvalitetssäkring var ett av de stora frågorna som diskuterades på årets SOF-möte i Kristianstad. Det är viktigt att kvalitetssäkringen via riksregistret integreras i det dagliga arbetet, skrev K-G

ORTOPEDISKT

NR 2 2004

MAGASIN

GRUNDAD 1979

Reportage
om tysk
ortopedi

Ortos med
karbon-
fjäder

*Glad
sommar!*

SOF
60-årsjubilerar
- hela året!

Thorngren i en ledare, Richard Wallensten, Stockholm, valdes till ny ordförande efter K-G Thorngren och blev därmed automatiskt ny ansvarig utgivare för Ortopediskt Magasin fr o m 1998.

I sin sista ledare diskuterade K-G Thorngren problemet med ovederhäftiga vetenskapliga fakta som i ökad utsträckning hamnar i databaserna och på så vis skapar problem vid behandling av patienterna.

De hårdare ekonomiska realiteterna gjorde sig påmind och det blir viktigt att hitta nya vägar för att spara pengar. I Östergötland gjorde klinikerna en gemensam upphandling av knäproteser och lyckades sänka kostnaderna väsentligt.

Tidningen har ända sedan starten haft ambitionen att vara bred - att täcka hela det ortopediska verksamhetsfältet. Skor och fötter tyckte vi hade varit en bortglömd bit och vi erbjöd på prov Sveriges Ortopediskotekniska Sällskap plats i redaktionen och fr o m nummer 1 -98 deltog skomakarmästaren och läraren Willy Kratz, Jönköping, i redaktionen. Första numret blev ett uppskattat temanummer om fötter och skor. En ny version av SOFs Lathund kom ut. Den digitala tekniken börjar bli allt vanligare, men resultatet i början var inte av toppkvalitet. Det drabbades också tidningen av i form av ett antal bilder från ett ortopedingenjörsmöte i Eskilstuna. Anders Wykman ursäktade läsarna i en ledare och lovade bot och bättre, och så blev det. I slutet på året berättade vi att det viktiga Registret för ländryggskirurgi kunde räddas tack vare större spridning och bättre mjukvara och rutiner. Det startades 1992 i Lund. På leverantörssidan har konkurrensen från EU-hårdnat och man bildade 1997 ett branschråd som var ett samarbetsforum med 50-talet medlemmar under ordförandeskap av Bertil Allard på Camp Scandinavia. Temanummer är alltid uppskattade och genom åren har det blivit åtskilliga. I nummer 2 -99 var temat Barnortopedi med utgångspunkt från årets EPOS-möte i Göteborg, där Erland Lysell höll i trådarna.

Sektets sista SOF-möte hölls i Skövde och sju förhoppningsfulla ortopeder avlade sin skriftliga och muntliga ortopedexamen. I vårt sista nummer skrev Anders Wykman om den stora proteskandalen i England, där närmare 5000 patienter som opererats med 3M:s höftprotes Capital Hip System kallades in för kontroll. Vid tecken på lossning erbjöds omoperation.

2000-talets första årtionde utsågs med stöd av WHO till Rörelseorganets årtionde. I Sverige hade framför allt Lars Lidgren, Lund, varit den drivande kraften och han ingick också i den internationella styrgruppen.

Ortopedskomakarnas tid i redaktionen blev kort, bara ett par år, nu gick vi in i 2000-talet med en företrädare för SOF och Soif. Ortopedteknikerna, som varit med länge, valde att uppgå i en patient-tidning.

Ryggforskaren Björn Rydevik, Göteborg, fick i början av året det prestigefyllda Salus Ansvarpriset på 1 miljon kronor till sin forskningsgrupp.

Växjö är årets värd för SOF-mötet, med rekordmånga deltagare. Var det för att deltagarna fick lära sig laga mat av TV-kocken Anders Dahlbom? Vi tog upp en gammal idé med historiska artiklar och berättade om Carl- Erik Regnell, svensken som efter att själv ha drabbats av amputation gav sig den på att göra världens bästa protes. Om han lyckades är omöjligt att säga men resultatet blev en världstidning som fick guldmedaljen vid en uppfinnartävling i Paris 1954.

Richard Wallensten börjar trivas i rollen som ledarskribent och skriver i årets sista ledare att NOF:s framtid ligger i samverkan om vidareutbildningen. Oförtröttlige redaktionskollegan Anders Wykman tyckte att vi ofta rådbråkar svenska språket och startade en språkspalt, för att bringa klarhet i många av våra konstiga låncord.

Våra yngre läkare under utbildning behöver en sektion inom SOF, skrev Helena Brisby och därmed var grunden lagd till det som senare skulle komma att kallas Epiphysen.

Vi riktar intresset mot fötterna i nummer 1 år 2001 och frågar om skorna orsakar hallux valgus. Anders Roman, Karlskrona, anser att det finns ett orsakssamband men ser också andra förklaringar. På

SOFs möte i Norrköping hade den nybildade föreningen Svenska Ortopedtraumatologiska Sällskapet sitt första möte under Richard Hammers ordförandeskap.

Thomas Dolk, Örebro, valdes till SOFs nye ordförande efter Richard Wallensten. Under årens lopp har vi haft många rapporter från läkare och ortopedingenjörer som under kortare och längre tid arbetat utomlands och lämnat många trevliga och lärorika resrapporter Henrik Lundblad, Stockholm, skrev i nummer 4 en dagbok om en vistelse på ett traumasjukhus i den beryktade stadsdelen Bronx i New York. Vi läser också att den nybildade föreningen för unga ortopedier, Epiphysen, har fått en lovande start.

I sin programförklaring för ordförandeskapet skriver Thomas Dolk i sin första ledare i nr 1 2002 att han vill förbättra kommunikationen inom föreningen. I tidningen startar vi nya sektioner som SOF-hörnan, Portalspalten mm. Stående inslag om kurser införs, arbetet med SOF:s hemsida intensifieras för att bli en naturlig och aktuell informationskälla. Vi rapporterade om ett stort tvärfackligt möte om amputationer och proteser i Jönköping och Johan Kärrholm höjer i en lång artikel ett varningens finger för det nya materialet acrylcement - ett plastmaterial

Lindesbergsläkaren P-G Öhrn gav i en intressant artikel en personlig och engagerad bild av ortopedins situation i Nepal- som är ett land i ständiga konflikter och krig. Ett ortopediskt katastrofland, skriver han. En nyttig påminnelse om vår egen, trygga välfärd. SOF:s årsmöte tycks ständigt äga rum i strålände sommarväder trots att det står höst i almanackan - årets Boråsmöte var inget undantag. I den nystartade SOF-hörnan presenterar vi Sektionen för Skulder-och Armbågskirurgi (SSAS)- fler delföreningar står på tur att presenteras i kommande nummer. Ett exempel på tidningens vilja att öka kommunikationen till medlemmarna och vi gjorde ledaren mera "bildlig" med illustrationer. Vi hade på prov infört att publicera frågorna och svaren till den årliga Ortopedexamen, något som slog väl ut och vi beslöt permanenta det. Samma sak var det med det årliga ortopedmötet, som fick utrymme i tidningen för en ordentlig presentation både av de sociala och vetenskapliga inslagen hos den arrangerande kliniken. Detta år var Borås värd för mötet. Vi fortsatte presentera delföreningarna och Epiphysen fortsätter sin glädjande tillväxt, skrev vi. SK-kurserna med kursansvarige Hans Wingstrand får en sida i varje nummer - utbildning är viktig och tidningen gör vad man kan för att öka informationen till medlemmarna. 2003 inledde vi med att modernisera första sidan med en logotype i fyrfärg - den gamla hade hängt med i många år och det kändes dags att komma med något nytt och fräscht. Antalet färgbilder ökade, det kunde vi inte minst konstatera från SOF-mötet i Västerås, där redaktören Wykman gjorde ett uppmärksammat "vimmelreportage". Vi har reportage från Indien om ett nytt sätt - Mobility India - att förse landets fattiga med hjälpmedel. Och i ett nummer skriver Johan Kärrholm, Göteborg, att enligt Läkeemedelsverket rapporteras endast 5 procent av protesfrakturerna korrekt.

I nummer 2 rapporterar Thomas Dolk förtjust i sin ledare att den nya portalen MScC-portalen är klar efter ett års förberedelse - pärlporten till en ny värld har öppnat sig, skriver han. I Göteborg och Malmö -Lund satsar Socialstyrelsen 5 miljoner under två år på att bygga upp ett kunskaps- och resurscentrum kring rörelseorganens sjukdomar.

Den idoge läsaren av Ortopediskt Magasin noterar att vi har ambitionen att göra en både seriös och informativ tidskrift och samtidigt underhållande med lättsamma inslag som Vinspalten - där Richard Wallensten och Johan Kärrholm botaniserar i vinkällarna efter viner med ortopedisk koppling. Kuriöst nog finns det en hel del. Paret Wallensten - Kärrholm överraskar ofta med goda tips.

Vi är nu i 2004 och SOF:s sextionde jubileumsår och Ortopediskt Magasins framtid blir fortsatt satsning på att vara en källa till information och kunskap över yrkesgränserna. Detta blir allt viktigare i tider av besparingar och nedskärningar - när yrkesrollerna blir allt mer insnävade. Då fyller Ortopediskt Magasin en viktig roll som gränsöverskridare.

Börje Ohlsson har varit tidningens redaktör sedan starten.